

ספורים

לארוחת ערב

התפקיד המיוחד של עזריאל

"תבקשי מעזריאל", הציעה סבתא. "עזריאל, בוא רגע!" קראה אליו יהודית. "נראה לך שתוכל להשתחל כאן בחלון, לשבת בין הסורגים ובין התריס ולנקות את התריס היטב מבחוץ?"

"אני יכול לנסות", אמר עזריאל. יהודית הגישה לעזריאל ספוג ומטלית וגם קערת מים, ועזריאל טפס והתיישב על אדן החלון. יהודית סגרה את התריס, ועזריאל ראה לפניו תריס מלא באבק. הוא נטל את הספוג, הספיג אותו במים ושפשף את השלב העליון. "אוי, זה נראה כעת הרבה יותר שחור ומלכלך!" הוא נבהל קצת, ונסה להסיר במטלית את הבץ השחור שנוצר על השלב העליון. הו, איזה יפוי! ברגע נראה השלב של התריס נקי ומבריק.

עזריאל המרצה הספיג שוב את הספוג במים ושפשף את השלב מתחת. אחר כך נגב אותו במטלית ועבר לשלב הבא. כך נקה עזריאל שלב אחר שלב מלמעלה עד למטה.

"זהו, סימתי!" נקש עזריאל על התריס מבחוץ.

"מצוינו!" קראה סבתא מבפנים ומהרה לפתח לו את התריס. עזריאל השתחרר מהמאסר, וסבתא השחילה את הראש מבעד לחלון והציצה אל התריס מבחוץ.

"ממש נקי!" היא קבעה. "עכשו תלך לנקות את התריס גם בחדר השני".

כך השתחל עזריאל לכל חלון, ונקה יפה את כל התריסים בביתה של סבתא.

וגשפך החדרים הדיפו ניחוח של נקיון, ועזריאל יצא עם יהודית הביתה - הציצו אליו התריסים הנוצצים ונופפו אליו לשלום.

יהודית הסתכלה אחריו על התריסים, לחצה את היד שלו וחיכה אליו: "עזריאל, נס שבאית! אי אפשר היה לסיים את התריסים בלעדיו!" ועזריאל היה מרצה מאד.

"סבתא רוצה לסיים לנקות היום את החדרים", אמרה אמא של עזריאל ליהודית הגדולה. "אני רוצה שתסעי לעזור לה". "בטח!" שמחה יהודית. תמיד נחמד לנסע לסבתא. גם אני רוצה לבוא לסבתא, בקש עזריאל. "זה לא קשור!" רגזה יהודית. "אני לא נוסעת להתפנק אצל סבתא, אני נוסעת לעזור".

"גם אני אעזור", הודיע עזריאל. "במה אתה יכול לעזור?" פקפקה יהודית. "יהודית, תקחי גם אותו", בקשה אמא. "טוב, נו", יהודית נאנחה קצת אבל נתנה לעזריאל יד והם יצאו לתחנת האוטובוס.

הנסיעה עד לביתה של סבתא הייתה ארוכה. כשהם הגיעו, הם פגשו את סבתא באמצע הנקיון, המים והאקונומיקה. הם החליפו בגדים ונכנסו אל החדר.

"טוב שבאתם", אמרה סבתא. "בעזרת ה', ביחד נסיים היום את החדרים!"

יהודית התחילה מיד בעבודה, היא שפשפה קירות, היא נקתה מסלות של חלונות. ועזריאל עמד בצד וחשב במה הוא יכול לעזור.

"עזריאל, לך תביא עוד חפיסת ספוג-הפקא ממרפסת השרות", בקשה סבתא.

"עזריאל נפלה לי המטלית", קראה אליו יהודית מרום הסלם, "תרים לי בבקשה!"

"עזריאל, תוכל ללכת להביא מקלוני אונים?"

לא היה לעזריאל משעמם, כל הזמן בקשו ממנו בקשות, אבל בכל זאת לא היה לו ספוג. הוא לא הרגיש שהוא מנקה משהו מיוחד. עזריאל היה עצוב קצת. אולי חבל שהוא בא? הוא לא באמת עוזר.

יהודית דוקא עזרה המון. באותו רגע היא עמדה על הסלם ושפשפה את התריסים. פתאום היא שאלה את סבתא: "איך אני אצליח לנקות את הצד החיצוני של התריס?"

